

**Moskva ja kogu Venemaa patriarhi KIRILLUSE
Paasaläkitus ülemhingekarjastele, karjastele, diakonitele, mungaelupidajatele
ja kõigile Vene Õigeusu Kiriku ustavatele lastele**

*Vaadake, missuguse armastuse on Isa meile andnud,
et meid Jumala lasteks hüütakse ja need me olemegi!*
(1 Jh.3, 1)

**Kõrgestipühitsetud ülemhingekarjased,
austatud preestrid ja diakonid, jumalakartlikud mungad ja nunnad,
kallid vennad ja õed!**

KRISTUS ON ÜLESTÕUSNUD!

Nende rõõmsate ja elujaatavate sõnadega tervitan südamest Teid kõiki, mu kallid, ning õnnitlen Teid suure ja päästva Paasapäeva puhul.

Kirik nimetab seda päeva ühe kogumaapealse õpetaja ja päeva piiskopi Gregorius Jumalasõnaõpetaja kaudu *kõigi pühade pühaks ja kõigi rõõmude rõõmuks*. Ja selles on sügav vaimulik mõte, sest *"nii nagu päike ületab tähtede hiilguse, nii ületab Paasapäeva kõik teised pühad, mitte üksnes inimlikud ja maised vaid isegi teised Kristuse pühad ja Kristuse auks pühitsetavad"* (Jutlus 45, Paasapäeva puhul). Issanda Jeesuse aulises Ülestõusmises, mis sai kõige olulisemaks sündmuseks inimesoo päästmise ajaloos, peitub meie usu mõte ja sügavaim olemus ning ka kristliku kuulutuse südamik ja vägev jõud. Kogu meie jutlus neil päevil mahub kolme sõna sisse. *"Kristus on ülestõusnud! Õelnud seda, mida saan veel lisada? Kõik on sellega õeldud!"* Nii hüüab Moskva päeva piiskop Filaret (Jutlus Paasapäeva puhul, 18. aprill 1826.a.)

Inimkonna ajalugu pärast Aadama pattulangemist on lakkamatu hea ja kurja võitluse ajalugu. Olles ilmutanud sõnakuulmatust Looja vastu, lasksid inimesed oma ellu ja maailma sisse patu ning koos sellega kannatused ja haigused, kõdunemise ja surma. Kuid peamine on see, et patt lahutas inimesed Jumalast, kes pole kurja loonud ning kelles pole mingit ülekohut. Ükski päeva inimene ei olnud võimeline ületama seda traagilist lahutust, seda tohutut vaimulikku kuristikku, sest üksnes inimlike jõududega on see võimatu. Ning seepärast, nagu ütleb päeva Gregorius Jumalasõnaõpetaja: *"Meil oli tarvis, et Jumal tuleks lihasse ja läheks surma, et meie saaksime elusaks"* (Jutlus 45, Paasapäeva puhul).

Teisisõnu, Kristuse Ülestõusmine sai selleks läbimurdeks igavikku, tänu millele sai ületatud inimlik piiratus ja sai kustutatud janu Jumalaga ühinemise järele. Paasapäeva - see on Looja piiritu inimarmastuse päeva, *"sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on andnud, et keegi, kes Tema sisse usub, ei saaks hukka, vaid et tal oleks igavene elu"* (Jh.3,16).

Kuid mida tähendab pühitseda Paasat maailmas, mis ägab valu ja kannatuse all, mis vaevleb sõdade ja konfliktide käes, mis on täis vihkamist ja kurjust? Mida tähendab laulda *"surmaga surma maha tallanud ja neile, kes hauas olid, elu kinkinud"*, kui surm jääb silmnähtavaks maise elu lõpuks meie kõigi jaoks? Jah tõesti, Paasapäeva ei kaota surma reaalsel kohalolu kõiksuses, kuid nüüd ületatakse inimese valu ja maise olu tragöödia ülestõusnud Issanda Jeesuse poolt, kes on kinkinud meile, Tema õpilastele ja järgijatele, äravõitmatu lootuse igavese elu leidmiseks. Surm on nüüdsest meie, kristlaste, jaoks mitte enam lahutus vaid rõõmus kohtumine ja oodatud taasühinemine Jumalaga.

Kristus, *esimene nende seast, kes on surma läinud* (1 Kor. 15, 20), näitas meile ainuvõimaliku tee patu ja surma ületamiseks. See on armastuse tee. Ja sellest armastusest oleme meie kutsutud tunnistama kogu maailmale. Ning tunnistama oleme kutsutud eelkõige oma enda elu eeskujuga, kuna *"sest samast tunnevad kõik, et te Minu jüngrid olete, kui teil armastus on isekeskis"* (Jh. 13, 35).

Armastus, mis on apostel Pauluse sõnade kohaselt "*täiuslik side*" (Kol. 3, 14), see on kõrgeim ja suurim kristlik voorus. Kui me läheme igavikku ja saame vääriliseks näha Issandat ennast, siis muutub meie usk tundmiseks, aga meie pääsemise lootus saab Jumala armust teostuse. Kuid "*armastus ei hääbu kunagi*" (1 Kor. 13, 8) ja ei muutu kunagi.

Nagu väga ilusasti kirjutab püha piiskop Ignati (Brjantšaninov): "*Kristlik täiuslikkus seisneb täiuslikus ligimese armastuses*" (Askeetlikud kogemused. Ligimesearmastusest). Aga mida tähendab "täiuslik armastus"? See on armastus, mis küündib ka tundmatute inimesteni, ka mitte sõbralike inimesteni ja isegi vaenlasteni. See on ennastohverdav armastus, mis ületab igasuguse inimliku mõistmise, sest ei mahu argielu loogika raamidesse. Seda armastust on võimalik omandada läbi vaimuliku vägitöö. See tõmbab ligi Jumala armu, mis omakorda annab meile võimaluse vastata vihkamisele armastusega ning kurjusele headusega.

Just sellist armastust ilmutas meile Kristus, kes meie pääsemise pärast kannatas hirsmat alandamist, ristikannatusi ja piinarikast surma. Tema kõikevõitev ja kõiketaitev armastus purustas põrguriigi kuni alusteni, aga kogu inimkonna jaoks avas lõpuks paradiisi väravad. Kõigis elu olukordades oleme me kutsutud mäletama seda, et kurjuse jõud on tegelikult illusoorised ja üldsegi mitte nii suured, sest neid ei saa võrrelda armastuse ja headuse väega, mille ainuallikaks on Jumal. Pidagem meeles, et parim vastus ja toimiv vahend patu ja ebaõigluse vastu võitlemisel on siiras ja südamesügavikust tulev palve. Ja ennekõike kogulik palve, mida tehakse jumalateenistusel pühakojas ning veelgi enam - meie osasaamine Issanda Ihust ja Verest pühas Euharistia sakramendis.

Kogedes nüüd suurt paasarõõmu ning nähes aukartusega ja värisemisega hauast tõusnud Eluandjat Kristust, jagagem seda päästvat sõnumit lähedaste ja kaugetega, et ka nemad näeksid jumaliku armastuse ärarääkimatut hiilgust ning ühes meiega *kiidaksid ja austaksid Isa ja Poja ja Püha Vaimu kõigeausmat ja suurt nime*.

Kristuse Ülestõusmise päästev valgus, mis ületab igasuguse mõistmise, valgustagu muutumatult meie eluteed, lohutades meid, tehes meid Taevase Kuningriigi osasaajateks ja pärijateks.

Olge rõõmsad, mu kallid, sest
TÕESTI ON KRISTUS JUMAL SURNUIST ÜLESTÕUSNUD!

MOSKVA JA KOGU VENEMAA PATRIARH

Moskva,
Kristuse Paasa,
2016.a.